

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Václava Roučky a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: F.T.**, zastoupeného JUDr. Jiřím Vlasákem, advokátem se sídlem *Nám. Republiky 2, Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, **za účasti** osob zúčastněných na řízení: **1. F.T.**, IČ 40526224, se sídlem Dolní Lukavice 69, a **2. J.T.**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/2012,

t a k t o :

- I. **Žaloba s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žádná z osob zúčastněných na řízení n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

Žalobou podanou soudu osobně dne 18. 3. 2013 se žalobce F.T., domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/12, a rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému.

V přezkoumávané věci bylo ve správním řízení vlastníků F.T., a J.T., oba bytem... nařízeno odstranění stavby a obnovení předcházejícího stavu stavby *Stavební úpravy boku náhonu – zásah do nosných konstrukcí* (dále též jen „stavba“) na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice.

V daném případě je třeba důsledně rozlišovat práva (a povinnosti) fyzické osoby F.T., a práva (a povinnosti) společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice...

II. Předchozí řízení

Rozhodnutím ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, Městský úřad Přeštice jako příslušný vodoprávní úřad:

I. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařídil stavebníkovi [míněno: vlastníků] stavby odstranění a obnovení předcházejícího stavu stavby na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice provedené bez opatření vodoprávního úřadu, a to obnovení předcházejícího stavu stavby v souladu s § 129 odst. 6 stavebního zákona v tomto výroku specifikovanému rozsahu, a stanovil tyto podmínky pro odstranění stavby:

1. Stavba bude odstraněna nejpozději do 6 měsíců ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Bourací práce budou provedeny způsobem specifikovaným v této podmínce.

3. Odstranění stavby bude oznámeno bezprostředně po jejím dokončení vodoprávnímu úřadu.

4. Proti vnikání odpadů do odpadní trouby bude obnovený otvor zabezpečen osazením kovové mříže v profilaci jemných česel MVE František Turek spol. s r.o. tak, aby nebyl poškozován bok náhonu (zároveň i konstrukce nosné zdi budovy pilnice ve vlastnictví F. a J.T.) a nebylo bráněno průtoku vody skrze otvor.

II. Podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. uložil stavebníkovi stavby povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000,- Kč.

III. Podle § 141 odst. 1 stavebního zákona nařídil vlastníkově sousedních pozemků společnosti F.T. spol. s r.o., IČ 40526224, D.L., umožnit provedení prací k odstranění stavby ze svých pozemků a staveb a strpět vytvoření podmínek pro provedení stavby, zejména přístup ke stavbě na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice.

IV. Podle § 114 stavebního zákona zamítl námitky č. 1 až 3, které podal dne 7. 11. 2011 pod čj. 26729/2011 F.T.

Proti tomuto rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podali odvolání společnost F.T. (toto odvolání není datováno a došlo Městskému úřadu Přeštice dne 9. 10. 2012) [= *první odvolatel*] a pan F.T.... (toto odvolání je datováno dne 18. 10. 2012 a došlo Městskému úřadu Přeštice téhož dne) [= *druhý odvolatel*].

O těchto dvou odvoláních rozhodl Krajský úřad Plzeňského kraje jako příslušný odvolací správní orgán dne 9. 1. 2013 pod čj. ŽP/9814/12 takto:

I. Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, mění takto:

1. ruší se podmínka č. 4 stanovená ve výroku I.

2. ruší se výrok III.

Ve zbytku se rozhodnutí potvrzuje.

II. Podle § 92 odst. 1 správního řádu se odvolání pana F.T.... ze dne 18. 10. 2012 zamítá jako opožděné.

Proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/12, podal žalobce F.T. zdejšímu soudu žalobu. Rozsudkem ze dne 31. 7. 2014, čj. 30A 20/2013-83, Krajský soud v Plzni tuto žalobu zamítl. Proti tomuto rozsudku zdejšího soud podal žalobce F.T. kasační stížnost. Rozsudkem ze dne 23. 7. 2015, čj. 9 As 293/2014-45, Nejvyšší správní soud rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 7. 2014, čj. 30A 20/2013-83, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Ve svém zrušujícím rozsudku se Nejvyšší správní soud ztotožnil s většinou závěrů krajského soudu. Ze svého původního rozsudku ze dne 31. 7. 2014, čj. 30A 20/2013-83, může tedy zdejší soud převzít tyto partie:

„Podle § 5 s. ř. s. nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, lze se ve správním soudnictví domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon.

U dvojinstančních řízení před správními orgány je v této souvislosti třeba probrat dvě situace: 1. žalobce jako účastník správního řízení podal odvolání (nebo jiný řádný opravný prostředek), ale jeho odvolání bylo správním orgánem zamítnuto jako opožděné a 2. žalobce jako účastník správního řízení sice nepodal odvolání (nebo jiný řádný opravný prostředek), ale jiný účastník správního řízení s více účastníky tak (včas) učinil.

K zamítnutí odvolání pro opožděnost (§ 60 správního řádu z roku 1967 a § 92 správního řádu z roku 2004) vyslovil Nejvyšší správní soud zejména tyto názory: „*Soud je při přezkumu rozhodnutí vydaného podle § 60 správního řádu z roku 1967 oprávněn přezkoumávat pouze to, zda se jednalo o opožděné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.*“ [rozsudek ze dne 30. 9. 2008, čj. 8 As 51/2006-112], „*V řízení o žalobě proti rozhodnutí, jímž bylo odvolání žalobce zamítnuto dle § 60 správního řádu z roku 1967 (nyní dle § 92 správního řádu z r. 2004) jako opožděné, se krajský soud zabývá pouze otázkou, zda bylo odvolání skutečně podáno opožděně, či nikoliv, nezabývá se tedy námitkou nezákonnosti, ale ani nicotnosti rozhodnutí správního orgánu I. stupně.*“ [rozsudek ze dne 27. 11. 2008, čj. 2 As 53/2007-111], „*Rozhodnutí podle § 60 správního řádu z roku 1967 je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. pouze z toho hlediska, zda se skutečně jednalo o odvolání opožděné nebo nepřípustné a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu.*“ [rozsudek ze dne 23. 12. 2009, čj. 5 As 105/2008-135] a „*Skutečnost, že v rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 odvolací orgán blíže nerozvede, proč má za to, že nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, nevede k závěru o nepřezkoumatelnosti takového rozhodnutí. Zhodnocení této otázky totiž nemá význam pro zamítnutí odvolání pro opožděnost, ale je rozhodné až pro následný postup správních orgánů po zamítnutí odvolání pro opožděnost.*“ [rozsudek ze dne 1. 3. 2013, čj. 9 As 172/2012-32].

Ohledně druhé z uvedených situací lze nalézt řešení v právní úpravě. Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu je podle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná také tehdy, nevyčerpali-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného. Citované ustanovení podle názoru zdejšího soudu přitom odpovídá nejen

na otázku, kdy je žaloba v takovém případě přípustná, ale i na otázku, v jakém rozsahu může být taková žaloba důvodná.

V daném případě je vcelku bez obtíží možno dovodit, že odvolací správní orgán ve svém rozhodnutí ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/2012, vyvodil konsekvence z toho, že odvolání společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice, IČ 40526224, pokládal za včasné a částečně důvodné (= výrok **I.** rozhodnutí o odvolání), kdežto odvolání fyzické osoby F.T...., považoval za opožděné (= výrok **II.** rozhodnutí o odvolání).

V žalobou napadeném rozhodnutí krajského úřadu se k tomu mj. praví: „Odvolací orgán v prvé řadě zkoumal přípustnost a včasnost podaných odvolání. Z předaného spisového materiálu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo doručováno účastníkům řízení jednotlivě. Prvnímu odvolateli [= společnost F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice, IČO 40526224] bylo doručeno datovou schránkou dne 3. 10. 2012 a odvolání bylo doručeno správnímu orgánu dne 9. 10. 2012 a tudíž se jedná o odvolání včasné. Druhému odvolateli [= F.T....] bylo napadené rozhodnutí doručeno datovou schránkou dne 2. 10. 2012 a odvolání bylo prvoinstančnímu orgánu doručeno emailem opatřeným zaručeným elektronickým podpisem dne 18. 10. 2012 a téhož dne bylo předáno k poštovní přepravě. V souladu s § 37 odst. 2 správního řádu je možno učinit podání (tudíž i odvolání) písemně, ústně do protokolu anebo v elektronické podobě podepsané zaručeným elektronickým podpisem. Vzhledem k tomu, že 15. den zákonem stanovené lhůty připadl na středu 17. 10. 2012, byl tento den posledním dnem pro možnost podání řádného odvolání. V souladu s § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná příslušnému správnímu orgánu držiteli poštovní licence. V daném případě druhý odvolatel takový úkon učinil dne 18. 10. 2012 a odvolání tedy bylo podáno opožděně. Opožděné odvolání odvolací orgán podle § 92 odst. 1 správního řádu zamítne.“.

Za předestřenému stavu věci se žalobce dostal do postavení, kdy pouze mohl zpochybňovat závěr, že své odvolání podal po marném uplynutí odvolací lhůty, a/nebo uplatňovat námitku, že prvoinstanční rozhodnutí bylo změněno na újmu jeho práv.

Že jeho odvolání bylo včasné, to žalobce v žalobě netvrdí.

K odvolání společnosti F.T.,... spol. s r.o. Dolní Lukavice, IČ 40526224, bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že byla zrušena podmínka č. 4 stanovená ve výroku I. a výrok III. rozhodnutí Městského úřadu Přeštice ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012.

Pod č. 4 byla ve výroku I. prvoinstančního rozhodnutí stanovena podmínka obnovení předcházejícího stavu stavby. Tato podmínka zatěžovala vlastníky určitou povinností, nepřiznávala jim však žádné právo. V žalobě ostatně není tvrzeno, že by zrušení této podmínky obnovení stavby nějak negativně reflektovalo do právní sféry žalobce.“.

Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku však již nesouhlasí s hodnocením krajského soudu, že zrušení výroku III. rozhodnutí městského úřadu, k němuž došlo v odvolacím řízení, nebylo k újmě práv stěžovatele. Tímto výrokem sice měla být uložena povinnost osobě zúčastněné na řízení I) „umožnit provedení prací k odstranění stavby ze svých pozemků a staveb a strpět vytvoření podmínek pro provedení stavby zejména přístup ke stavbě na pozemku st. p. 116/I v katastrálním území Dolní Lukavice.“ Zrcadlovým obrazem této povinnosti bylo právo stěžovatele odstranit stavbu z pozemků náležejících osobě zúčastněné na řízení I). Zrušením výroku III. tak stěžovatel byl připraven o právo. Krajský soud tudíž nepostupoval správně, když vyhodnotil, že zrušení výroku III. v rozhodnutí

městského úřadu nebylo k újmě stěžovatelových práv. Žalobní námitky, které mají vztah k výroku III. prvostupňového rozhodnutí, byl krajský soud povinen vypořádat, což však neučinil. V dalším řízení proto krajský soud vyhodnotí, které žalobní námitky mají vztah k výroku III., a tyto věcně vypořádá. Krajský soud tak bude žalobní námitky znovu posuzovat – nejprve z pohledu, zda se týkají výroku III. rozhodnutí městského úřadu, a ty, které tuto podmínku splňují, vypořádá věcně.

III. Žaloba

Jednotlivé žalobní body uplatnil žalobce v rámci svých tvrzení, že rozhodnutí žalovaného je vadné a tyto vady je činí nesrozumitelným, nepřezkoumatelným a tedy nezákonným [bod V./1 žaloby], že žalovaný napadeným rozhodnutím potvrdil rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu, které je nezákonné a nepřezkoumatelné, což způsobuje i nezákonnost rozhodnutí žalovaného [bod V./2 žaloby], a že žalobce byl žalovaným zkrácen na právu na spravedlivý proces tím, že žalovaný nepostupoval v řízení v souladu se základními zásadami správního řízení a potvrdil správnost rozhodnutí prvoinstančního orgánu, který postupoval stejně nesprávně a nezákonně [bod V./3 žaloby]. Stran jednotlivých argumentů se odkazuje na plný text žaloby (viz čl. 1 až 8 soudního spisu).

IV. Vyjádření žalovaného správního orgánu

Krajský úřad Plzeňského kraje se k podané žalobě vyjádřil dne 3. 6. 2013 pod čj. ŽP/5630/13, sp. zn. ZN/868/ŽP/13. Žalovaný má za to, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, a navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

V. Vyjádření 2. osoby zúčastněné na řízení

Paní J.T. s napadeným rozhodnutím krajského úřadu nesouhlasí a zcela se ztotožňuje s názory svého manžela F.T.

VI. Argumentace soudu

Ú v o d

Rozsah nového přezkumu je vymezen v bodech 29 a 30, resp. i 32 zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2015, čj. 9 As 293/2014-45.

Podle § 141 odst. 1 věty první stavebního zákona [Opatření na sousedním pozemku nebo stavbě] pro vytvoření podmínek k provedení stavby nebo její změny, nutných zabezpečovacích prací, nezbytných úprav, udržovacích prací a k odstranění stavby nebo zařízení může stavební úřad uložit těm, kteří mají vlastnická nebo jiná věcná práva k sousedním pozemkům či stavbám na nich, aby umožnili provedení prací ze svých pozemků nebo staveb, pokud mezi zúčastněnými osobami nedošlo k dohodě.

Zdejší soud neshledal, že by v žalobě byla explicitně uplatněna námitka proti vypuštění možnosti provést nařízené práce z pozemků a staveb společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice. Jediná výslovná námitka týkající se podmínek k odstranění stavby (obnovení

předcházejícího stavu stavby) se vztahuje k finanční stránce věci (je uplatněna v části domáhající se přiznání odkladného účinku žalobě) [arg.: „*Případné stavební práce a úkony související, tak jak je stanovily správní orgány, by nadto vyžadovaly takové finanční, kterými žalobce nedisponuje. Žalobci by tedy výkonem napadeného rozhodnutí vznikla jednak přímá újma na majetku a jednak i značná újma z důvodu značných výdajů, spojených s výkonem.*“]. Jelikož však zřejmě nelze vyloučit, že proti eliminaci povinnosti společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice čili oprávnění žalobce v rámci opatření na sousedním pozemku nebo stavbě se alespoň implicitně brojí v bodech V./1 a V./2 žaloby, vypořádá se soud s touto záležitostí v souvislosti se způsoby rozhodování odvolacího správního orgánu a s náležitostmi odůvodnění rozhodnutí správního orgánu.

VI.1 Způsoby rozhodnutí odvolacího správního orgánu [bod V./1 žaloby]

Způsoby rozhodování odvolacího správního orgánu jsou upraveny v § 90 správního řádu.

Žalobce namítá, že žalovaný rozhodl způsobem, který správní řád neumožňuje, když výrok rozhodnutí prvostupňového správního orgánu změnil tak, že zrušil podmínku č. 4, stanovenou ve výroku I., a dále zrušil výrok III. Takový postup podle žalobce není možný, neboť možnosti rozhodnutí odvolacího správního orgánu taxativně určuje ustanovení § 90 správního řádu, podle něhož musí odvolací správní orgán výrokem vyjádřit, zda odvoláním napadené rozhodnutí ruší nebo jej mění a jakým způsobem jej mění anebo – neshledá-li odvolání důvodným – odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit. Jiným způsobem odvolací správní orgán rozhodnout nemůže.

Ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) části věty před prvním středníkem správního řádu jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Ohledně alternativ změny napadeného rozhodnutí nebo jeho části zaujala odborná literatura tento názor: „*Změna rozhodnutí může mít v zásadě tři obecné podoby. Rozhodnutí je možné změnit tak, že se do něj, přesněji řečeno do jeho výrokové části, něco doplní, samozřejmě jen v mezích předmětu řízení, o kterém se řízení vedlo. Druhou možností je část textu (výrokové části) rozhodnutí nahradit jiným textem. Konečně třetí obecnou možností bude z rozhodnutí něco vypustit, tedy ho jinými slovy částečně zrušit [rozdíl oproti odst. 1 písm. b) je v tom, že jde právě jen o částečné zrušení, po kterém se věc nevrací orgánu prvního stupně]. Tyto tři možnosti je samozřejmě možné v konkrétních případech kombinovat.*“ [Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, s. 770]. Žalovaný správní orgán tedy v daném případě použil třetí z takto aprobovaných možností změny části napadeného rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Jelikož odvolací správní orgán napadené prvostupňové rozhodnutí změnil jen zčásti, správně je podle § 90 odst. 5 věty druhé správního řádu ve zbytku potvrdil.

Uvedený právní názor je v souladu s žalobcem uváděnými rozhodnutími Nejvyššího správního soudu, a to rozsudkem ze dne 10. 6. 2004, čj. 1 Afs 6/2003-62, publikovaným pod č. 374/2004 Sb., a rozsudkem ze dne 18. 2. 2008, čj. 8 As 6/2007-41 (byť se tato rozhodnutí netýkají identického právního ustanovení) [arg.: „*Není na úkor srozumitelnosti závěru žalovaného o změně napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jestliže vedle konkretizované změny rozhodnutí ... zároveň vyjádří, které části výroku nemění.*“].

Žalobce dále namítá, že vedle toho žalovaný tímto postupem odňal všem účastníkům možnost odvolat se proti jeho rozhodnutí. Žalobci ztrátou této možnosti hrozí újma na majetku.

Ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) části věty před druhým středníkem správního řádu změnu napadeného rozhodnutí nebo jeho části nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se. Podle restriktivního výkladu se toto ustanovení vztahuje jen na společnost F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice, protože jen jí je výrokem III. prvoinstančního rozhodnutí ukládána povinnost. Podle extenzivního výkladu se uvedené ustanovení týká i žalobce, poněvadž především jemu je celým rozhodnutím prvoinstančního orgánu ukládána povinnost. Ani při druhé z těchto variant by ovšem předmětná výluka nenastala, ježto žalobcem prezentovaná hrozící majetková újma není nikterak propojena s eliminací možnosti provést nařízené práce z pozemků a staveb společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice.

VI.2 Náležitosti odůvodnění rozhodnutí správního orgánu [bod V./2 žaloby]

Náležitosti odůvodnění rozhodnutí správního orgánu jsou upraveny v § 68 odst. 3 správního řádu.

Žalobce namítá, že odůvodnění rozhodnutí prvostupňového správního orgánu podle jeho názoru stanovené náležitosti neobsahuje. Žalovaný se s rozhodnutím prvoinstančního správního orgánu ztotožňuje, což činí jeho rozhodnutí stejně nezákonným.

Podle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění rozhodnutí správního orgánu uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V rozhodnutí ze dne 27. 9. 2012, čj. OŽP-STP/21796/2012, Městský úřad Přeštice k výroku III. uvedl, že podle § 141 odst. 1 stavebního zákona nařídil vlastníkově sousedních pozemků, který je společnost F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice, umožnit provedení prací k odstranění stavby z jejích pozemků a staveb a strpět vytvoření podmínek pro provedení stavby, zejména přístup ke stavbě na pozemku st. p. 116/1 v k.ú. Dolní Lukavice z důvodu možnosti přístupu a provedení odstranění stavby zejména z hlediska ochrany života a zdraví osob provádějících odstranění stavby. Vodoprávnímu úřadu jsou známy dlouhodobé spory vlastníků sousedních nemovitostí, kdy namítají nepovolený vnik nepovolaných osob na nemovitosti. Zejména proto nařídil i strpění vstupu na pozemky. Případně vzniklé škody a náhrady se řeší podle § 141 odst. 2 stavebního zákona.

V rozhodnutí ze dne 9. 1. 2013, čj. ŽP/9814/12, Krajský úřad Plzeňského kraje ke zrušení výroku III. uvedl, že se neztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu v tom, že s ohledem na spory mezi stranami je na místě nařízení umožnění vstupu na pozemek pro obnovení původního stavu v souladu s § 141 odst. 1 stavebního zákona. Dle názoru odvolacího orgánu lze k takovému rozhodnutí přikročit jen v případě, že není možné provést

opatření z pozemku ve vlastnictví osob, kterým bylo nařízeno obnovení původního stavu a pokud nedošlo k dohodě mezi osobou provádějící práce a vlastníkem sousedního pozemku. Teprve až by prvoinstanční orgán měl k dispozici prokazatelný důkaz o tom, že nelze provést odstranění stavebních úprav pouze ze strany stavebníka a nedošlo ke vzájemné dohodě, je možné využít postup daný ustanovením § 141 odst. 1 stavebního zákona. V rozhodnutí o opatření na sousedním pozemku pak musí být uvedeny konkrétní podmínky pro vstup, zejména termín (od – do), kudy, kdo a v jakém rozsahu bude na pozemky vstupovat. Z obsahu spisu nevyplývá, že jsou splněny výše uvedené důvody vydání opatření podle § 141 odst. 1 stavebního zákona, a odvolací orgán proto výrok III. napadeného rozhodnutí zcela vypustil.

Na úrovni obecnosti argumentace žalobce soud konstatuje, že z provedených rekapitulací mu neplyne, že by předmětná rozhodnutí neobsahovala v úvahu připadající obsahové náležitosti stanovené v § 68 odst. 3 správního řádu.

VI.3 Námitky uvedené v bodě V./3 žaloby

Soud nedošel k tomu, že by žalobce ve skupině námitek uvedených v bodě V./3 žaloby jakkoliv tvrdil, že byl na svých právech zkrácen vypuštěním povinnosti společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice umožnit provedení nařízených prací z jejích pozemků a staveb čili oprávnění žalobce provést nařízené práce z pozemků a staveb společnosti F.T. spol. s r.o. Dolní Lukavice (§ 141 odst. 1 stavebního zákona).

Z á v ě r

Zdejší soud, vázán právním názorem Nevyššího správního soudu, posoudil žalobní námitky z pohledu, zda se týkají výroku III. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Takové potenciální žalobní námitky vyhledal, ale z výše uvedených důvodů je neshledal ve vztahu ke zrušení výroku III. prvoinstančního rozhodnutí za opodstatněné.

VII. Celkový závěr a náklady řízení

Jelikož podaná žaloba nebyla opětovně shledána důvodnou, soud ji i v novém řízení podle § 78 odst. 7 s. ř. s. rozsudkem zamítl.

Účastníci řízení souhlasili s rozhodnutím soudu o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Soud neprováděl navržené důkazy, protože v rozsahu, v jakém bylo třeba napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumávat, tu nebyla žádná sporná tvrzení, která by bylo nutno prokazovat.

Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Na celkovém úspěchu žalovaného nic nemění ani dílčí úspěch žalobce v řízení o kasační stížnosti. Žalovaný správní orgán se však práva na náhradu těchto nákladů vzdal, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil [věta první], z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení [věta druhá]. Jelikož soud osobám zúčastněným na řízení umožnil realizovat jejich zákonná práva, ale žádnou povinnost jim neuložil, a ani tu nebyly uplatněny či shledány důvody zvláštního zřetele hodné, bylo v souladu s citovaným ustanovením rozhodnuto, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 9. prosince 2015

JUDr. PhDr. Petr KUCHYNKA, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková